

SCÉNÁŘ REPORTÁŽE

1. **vstup** Už vzpomínky na rané dětství má Petra Bernatová spojené s válkou a jejím dopadem na lidské životy. Při okupaci v roce 1968 jí byly 3 roky a z dění kolem sebe měla strach.

„Vím, že jsme šli s tatínkem na procházku a bylo hrozný horko, Kraslice byly, ulice byly úplně liduprázdný, aakorát všude byly vyvrácený obrubníky vod chodníku a, vod těch tanků, protože do Prahy nepřijely tanky jenom ze sovětskýho svazu bý – bejvalýho ale byla, byly, bylo to celkem pět okupačních armád a to samozřejmě že i ta východoněmecká, (nádech) takže přes nás jely, my jsme byly na trase. A jak jely tak prostě vyrvaly na trase všechny obrubníky vod všech chodníků a já si pamatuju ani ne tak ty obrubníky, ale ten děs, ten pocit toho děsu, kterým mě to naplnilo, co to teda muselo bejt za nestvůru, která vyrvala všechny ty chodníky no. Takže to je taková jedna moje z nejranějších vzpomínek.“

2. **vstup** Navzdory tehdejší situaci prožila šťastné dětství, na které ráda vzpomíná. Se svojí rodinou jezdili na výlety a taky si našla kamarádku na celý život.

3. **vstup** Na vysoké škole se jako studentka filozofické fakulty zúčastnila různých demonstrací a protestů proti režimu.

„Byl konec čtvrtáku 89, ale leden takže to bylo jako by ještě ve čtvrtém ročníku. Přišel Palachův týden a my jsme tam chodili, to bylo velmi spontánní ten první den, v pondělí to bylo 16 se tam sešlo pár lidí. Hlas Ameriky, Svobodná Evropa to samozřejmě patřičně okomentovali. Samozřejmě v oficiálních médiích nic. A tenkrát to zaznělo, myslím tenkrát, poprvé sejdeme se tady zase zítra jo. A my jsme přišli. V úterý to už tam jako kroužili, kroužili policajti a hezky bylo ze oni nechtěli, abysme zastavili, abysme jako tvořili ty shluky těch lidí, takže tam chodili a furt říkali - pokračujte, pohybujte se, chodte, pokračujte. Tak my jsme pod tím Václavem udělali takový kolečko a tam jsme chodili furt dokola jo. Některý chodili kolem dokola dopravní značky, třeba zase byla to švejkovina, ale ty policajti nás tenkrát, pár jich legítimovali, ale to bylo všechno jo. Středa tam bylo hroznějch lidí ve středu už a už jako tam neslo úplně korzovat a už bylo vidět, že ty policajti začínaj být vycukaný a taky už byla spousta policajtů v civilu mezi náma jo. To bylo - oni jednak byli poznat, a když nebyli poznat, když měli třeba nějaký oblečení ze by ze by třeba i splynuli tak oni se okamžitě prozradili jo. A to totiž bylo ten Palachův týden. A ve čtvrtek to bylo hnusný ve čtvrtek jsme tam přišli a v těch postranních ulicích měli zaparkovaný takový ty kropící vozy s těma vodníma dělma.“

4. **vstup** Při jedné z demonstrací si Petra Bernatová na vlastní kůži vyzkoušela, jaké to je mít strach o vlastní život a být fyzicky napadena.

„To byl ten čtvrtek 19. leden a tam tam tam nás se seřezali, já jsem dostala kopanec takovej, jako ja jsem popoběhla včas. Jo já si myslím, že ten kluk nejdřív máchnul promáchnul pendrekem, a pak teda když to nezvládnul tím pendrekem, protože jsem nečekaně svižně popoběhla, tak se rozprahl a chtěl kopnou, a asi chtěl kopnout do ledvin a protože jsem popoběhla asi opravdu hodně svižně svižně, tak to sklouzlo naštěstí na kostrč a neztratila jsem rovnováhu, nespadla jsem, ale je teda fakt, že dobrý dva měsíce jsem si pořádně nesesla ten blbec mi tu kostrč nějak naštěpnul nebo co. Já jsem se na něj otočila, hezkej kluk hezkej kluk, normálně bych s ním šla někam na kafe, na víno, ale ehh v ten okamžik jsem byla nepřítel číslo jedna a fakt kdyby mohl, tak mě asi zabije.”

5. **vstup** Petra Bernatová se nikdy nespokojila s tím, být součástí davu a mlčky přihlížet. A to je podle ní důležité i dnes.

“Abyste si pamatovali tu komunistickou trojčlenku - vystrašit, ponížit a manipulovat. A při jakýmkoliv signálu, že se vám něco takovýho děje, ať už v osobním nebo společenským životě, se, né utekli, vodešli, ale naopak se tomu postavili. A hlavně ta manipulace. Jsem na ní citlivá. Nemám ráda, když mnou někdo manipuluje. Možná proto jsem své dítě nikdy nevychovávala. Já mám hrozný štěstí, protože Vašík vyrůstal jako dříví v lese, protože já jsem měla pocit, že vlastně výchovné zásahy, že jsou manipulace. Takže naštěstí se narodila silná osobnost a je z ní slušný mladý muž, ale to si myslím, že není tak úplně moje zásluha, ale že jsem prostě měla kliku, že to má vod Pána Boha. A má to stejně, jsme citliví na jakoukoliv manipulaci nebo jakýkoliv náznak manipulace a vy si tohleto moc dobře pamatujte. Ještě jednou vystrašit, ponížit, manipulovat, pryč od toho, postavit se tomu.”